

BIULETYN ZWIĄZKOWY

NSZZ
Solidarność

MESKO S.A.

Biuletyn MKZ NSZZ „Solidarność” MESKO S.A. • Nr 1/2014 • 14.03.2014 r.

DZIŚ W NUMERZE:

- ◆ Wracamy do biuletynu
- ◆ Premia do poprawki
- ◆ Ostatnia droga

POSIEDZENIE PREZYDIUM RADY SEKCJI PRZEMYSŁU ZBROJENIOWEGO NSZZ „S”

5 marca odbyło się kolejne posiedzenie Prezydium Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „S”. W posiedzeniu wziął udział wiceprzewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej pan poseł Dariusz Seliga. Przewodniczący poinformował o wynikach posiedzenia Rady Sekretariatu Metalowców i ustaleniu wspólnego harmonogramu działań przemysłu zbrojeniowego z przemysłem okrętowym, lotniczym i motoryzacyjnym.

Efektom dotychczas jest skierowanie stanowiska Sekretariatu do ministrów: gospodarki, obrony narodowej i skarbu państwa o rozmowy. Z treścią stanowiska możecie się zapoznać jest w biuletynie.

Omówiono aktualną sytuację w branży w nawiązaniu do ostatnich rozmów w MON.

Prezydium postanowiło zorganizować Walne Zebranie Delegatów Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „S” w Suchedniowie w dniach 7-10.05.2014 r.

Ustalono też zakres rozmów i taktykę na następne spotkania. Rozmowy odbędą się w Agencji Rozwoju Przemysłu w dniu 10 marca 2014 r., a w Polskim Holdingu Obronnym 11 marca 2014 r. w Warszawie.

O wynikach poinformujemy w kolejnym numerze biuletynu.

Red.

ZACZYNAMY PO PRZERWIE...

Natłok różnych problemów, bardzo ważnych dla nas wszystkich, spowodował, że wydawanie biuletynu na pewien czas było wstrzymane. To oczywiście nie powinno nas tłumaczyć, ale postaramy się tych błędów nie popełniać.

W tzw. międzyczasie rozegrała się batalia o zamówienia na 2014 r. Plan MON na początku 2013 r. przewidywał zamówienia w 2014 r. na poziomie 156 mln tj. ok. 30% planu z roku 2010.

Wiadomo, że przy takiej skali zamówień funkcjonowanie firmy byłoby niemożliwe. Stąd też praktycznie od maja ubiegłego roku wszystkie działania były poświęcone obronie zakładu. Niestety pomocy z zewnątrz nie było. Działania, czytaj wypowiedzi pani poseł Drewnowicz, były wprost szkodliwe, ot, chociażby na temat SPIKE-a. Zarząd firmy przedstawiając założenia planu rzeczowo-finansowego na 2014 i działania oszczędnościowe przedstawił projekt dla nas nie do zaakceptowania. Przypomnijmy dla porządku:

- obniżenie wynagrodzeń
- zwolnienie ok. 500 osób
- przestoje w firmie do 3 miesięcy itd.

W wyniku burzliwych rozmów i negocjacji udało się osiągnąć consensus. Po pierwsze zawarto Porozumienie o PDO, które pozwala w sposób bezkonfliktowy odejść pracownikom, którzy tego chcą. Po drugie nie ma mowy o żadnych redukcjach zatrudnienia. Po trzecie Zarząd pod naszym naciskiem wycofał się z bulwersującej propozycji obniżenia wynagrodzeń. Po czwarte nie ma mowy o przestojach.

To wszystko jest możliwe po zapewnieniach ministra T. Siemoniaka, że poziom zamówień będzie ok. 376 mln.

Deklaracje padły, ale umowy choć zapewniano nas na 99,9% że będą, jeszcze nie podpisane.

Teraz trwają już prace nad planem roku 2015. Kolejnego roku bez dwóch podstawowych raket byśmy nie wytrzymali. Mamy wiele spraw do rozwiązania pomimo tych problemów, które wymagają u nas w zakładzie zrobienia porządku. Trzeba skończyć z dezintegracją i chaosem w firmie. Trzeba nauczyć, a jeżeli się nie da, wymienić kadrę, która nie szanuje pracowników.

Wydawało się nam, że większość to inteligentni ludzie i mają w sobie dość pokory by rozumieć, że w tej firmie najważniejsi są ludzie. Myliliśmy się! W tym tzw. międzyczasie podjęto również decyzję o uroczystych obchodach 90-lecia powstania firmy. Szczegóły opiszemy w następnym numerze.

Zakończyły się wybory na wszystkich wydziałach i zakładach. Na 21 marca wyznaczono termin Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Mesko S.A. **Tak, proszę Państwa, od 4 marca znów nazywamy się „Mesko”.**

Po raz kolejny zapraszamy wszystkich do współpracy przy redagowaniu biuletynu.

Red.

PREMIA DO POPRAWKI

W związku z komplikacjami przy naliczaniu premii dla pracowników Mesko S.A. oraz kilkuletnim oczekiwaniem na system premiowania, który miał być rewolucyjny i opracowany przez Zarząd, MKZ NSZZ „S” opracowała i przesłała do Zarządu firmy własny projekt nowelizacji Regulaminu premiowania. Oczekujemy na podjęcie negocjacji przez Zarząd i szybkie wdrożenie regulaminu w życie.

Szczegóły przedstawimy Państwu wraz z rozpoczęciem rozmów.

Red.

PREMIER: MAKSYMALNA POLONIZACJA PRZEMYSŁU ZBROJENIOWEGO

– Konsolidacja polskiego przemysłu obronnego, inwestycje finansowe i technologiczne w polską zbrojeniówkę, to początek planu „maksymalnej polonizacji przemysłu zbrojeniowego” – powiedział w środę tj. 5 marca w Radomiu premier Donald Tusk. Szef rządu wziął udział w uroczystości z okazji zakończenia budowy nowej siedziby Fabryki Broni „Łucznik” w Radomiu.

Zarówno decyzja o konsolidacji i powstaniu Polskiej Grupy Zbrojeniowej i wcześniejsze decyzje o inwestycjach: finansowych i technologicznych w polską zbrojeniówkę, to dopiero początek tego wielkiego planu, jakim jest maksymalna polonizacja przemysłu zbrojeniowego – powiedział premier Tusk.

Zaznaczył, że polska produkcja nie może być gorsza od tego, co wytwarza się na świecie. – Jeśli chcemy te miliardy złotych wpompować w polską gospodarkę, także tutaj w Radomiu, to robimy, to ponieważ jesteśmy już dzisiaj przekonani, że poziom produkcji czy tu w „Łuczniku” czy gdziekolwiek indziej, gdzie będziemy inwestowali pieniądze polskiego podatni-

ka, nie będzie jakością odbiegał od tego, co najlepsze i najnowocześniejsze na rynkach światowych – zapewnił premier.

Zaznaczył, że nawet gdy część ze 100 mld złotych przeznaczonych w najbliższych latach na modernizację wojska będzie wydawana za granicą, to również istotna część produkcyjna „musi być polonizowana”.

Te fabryki muszą tu w Polsce – także w Radomiu – powstawać ponieważ nie ma nic piękniejszego niż zdolność do zwiększania polskiej obronności, ale równocześnie inwestowania pieniędzy w polski rynek pracy, w polski przemysł, w polską technologię – powiedział premier.

Zaznaczył, że tu w „Łuczniku” czuć, że ten plan zaczyna nabierać realnych kształtów.

Tyle z zapisów oficjalnego komunikatu PAP-u.

Komentarz: Gdy się czyta i słucha wypowiedzi premiera to aż dziw bierze, dlaczego my toczymy „wojnę” z tym rządem? O co nam chodzi?

Otóż to są niestety słowa... słowa... słowa. Rzeczywistość jest taka, że dziś poza werbalnym stwier-

dzeniem, że będzie konsolidacja przemysłu zbrojeniowego nie ma nic, jest przygotowana przez rząd ustawa, która likwiduje praktycznie offset. Premier nie powiedział, że do dziś wyroby produkowane przez polską zbrojeniówkę nie mają statusu „BP” i będą wypierane przez zagraniczne firmy, że w ubiegłym roku okroił budżet MON o 3 mld złotych, co w Mesko stało się tragedią – ani słowa itd.

Premier mówi okrągłe słowa, wygodne dla PR, ale chyba nawet nie wie do końca co mówi!

Prawie już zapomnieliśmy jego wypowiedź, że „Rosomak” to jest szlagierowy projekt inżynierów polskich, a nie fińskich, a tu teraz znowu dowiedzieliśmy się z wypowiedzi premiera, że polski przemysł zbrojeniowy będzie polonizowany!

To znaczy, że teraz nasze firmy, których właścicielem jest skarb państwa są niemieckie???

Chyba, że o tym nie wiedzieliśmy. To teraz rozumiemy dlaczego tak, bez opamiętania, kupujemy „Leopardy” i inne wyroby w Niemczech.

Red.

Skarżysko-Kamienna, 5.03.2014

KOMUNIKAT

ze spotkania przedstawicieli związków zawodowych w dniu 26.02.2014 r.

Na zaproszenie Ministra Obrony Narodowej odbyło się spotkanie związków zawodowych NSZZ „Solidarność” i ZZPE z przedstawicielami resortu obrony narodowej i skarbu państwa.

Ze strony SKZP NSZZ „Solidarność” udział wzięli: Stanisław Głowacki – przewodniczący i Wiesław Janusz Lewandowski – członek Prezydium.

Ministerstwo Obrony Narodowej reprezentowali: Sekretarz Stanu w MON – Czesław Mroczek i Dyrektor Departamentu Zamówień – gen. Paweł Nowak.

Ministerstwo Skarbu Państwa: Pod-

sekretarz Stanu w MSP – Zdzisław Gawlik, Dyrektor Departamentu Nadzoru – Agnieszka Woś, Naczelnik Departamentu Prawnego w MSP – Piotr Ciach.

Spotkanie otworzył minister Mroczek, który poinformował o działaniach w zakresie konsolidacji sektora obronnego.

Po wprowadzeniu przez ministrów, głos zabrał przewodniczący Głowacki, który nakreślił główne niebezpieczeństwa stojące przed branżą, związane nie tylko z procesem konsolidacji, ale przede wszystkim z brakiem działań strony rządowej.

Do podstawowych zagrożeń wg. NSZZ „Solidarność” należy:

1. Brak jasno określonego programu konsolidacji. Dotychczasowe działania nie są zawarte w żadnym dokumencie, a działania przedstawicieli resortów są na zasadzie przypadku.

2. Nierówne traktowanie podmiotów w procesie konsolidacji.

3. Podejmowanie decyzji o włączaniu do PGZ na zasadzie wolnego wyboru bez określonych zasad i programu.

4. Brak programu i rozwiązań w sprawie dalszego funkcjonowania i przyłączania PHO do PGZ.

5. Brak jasnej polityki co do realizacji programów badawczo-rozwojowych. Brak potwierdzania ciągłości działań i kontynuacji programów.

dokończenie na str. 3

6. Brak rozwiązań systemowych związanych z wykorzystaniem Art. 346 TUE, czyli nadania wyrobom produkowanym w zakładach zbrojeniowych statusu „BP”.

7. Eliminacja rozwiązań offsetowych przy dużych programach modernizacji polskiej armii.

Strona rządowa oświadczyła, że przedstawi w najbliższym czasie „mapę drogową” procesu konsolidacji. Minister Gawlik oświadczył, że program konsolidacji jest i udostępni ten dokument przewodniczącemu. Stwierdził ponadto, że nie będzie uznaniowego włączania spółek do PGZ, a do tej grupy zostaną włączone wszystkie spółki z Polskiego Holdingu Obronnego.

Minister stwierdził, że trwa aktualna wycena spółek PHO i prawdopodobnie dotyczyć to będzie również ponownej oceny WPRP.

Minister stwierdził również, że realizacja zamówień i procesu modernizacji Sił Zbrojnych spocznie na prezesach spółek wiodących bez szukania pośredników.

Realizacja wszystkich zamówień eksportowych i handel zagraniczny odbywać się będzie przez CENZIN Sp. z o.o.

Minister Mroczek stwierdził, że nadanie produktom statusu „BP”, stwarza określone problemy prawne i będzie nadawane na niektóre produkty czasowo. W tej chwili trwają prace pod dowództwem gen. Wojciechowskiego.

Plan modernizacji będzie przejrany pod kątem ewentualnych terminowych zagrożeń jego realizacji.

Strony ustaliły, że z tego spotkania zostanie sporządzona notatka, która będzie parafowana przez przedstawicieli stron. Notatka ma zawierać propozycje szczegółowych ustaleń i informacji z tego spotkania.

Do dn. 5.03.2014. r., pomimo kilkakrotnych interwencji, według resortu skarbu nie udało się ustalić jednolitego stanowiska strony rządowej.

Z chwilą otrzymania dokumentu, natychmiast go Państwu prześlemy.

Stanisław Głowacki

OSTATNIA DROGA KS. INFUŁATA JÓZEFA WÓJCIKA

Poczet sztandarowy NSZZ „S” Mesko S.A. w dniu 22.02.2014 r. brał udział i pożegnał śp. Księdza infułata Józefa Wójcika z Suchedniowa.

Ksiądz Wójcik był człowiekiem niezłomnym, który nigdy nie ugiął się pod naciskiem różnych sił politycznych. Zawsze miał swoje zdanie, którego się trzymał i bronił. Siłą charakteru, postawą dopro-

wadzał swoich przeciwników do głębokiego zastanowienia, a jednocześnie do często ukrytej innej postawy wobec niego.

Dzięki jego zaangażowaniu i gościnności wiele osobistości bywało w Suchedniowie, również w stanie wojennym.

Wielu mieszkańcom Suchedniowa i nie tylko, pomógł i do ostatnich chwil pomagał.

Red.

NA KADENCJĘ 2014-2018 W ZWIĄZKU

ZARZĄD PRZEDSIĘBIORSTWA MESKO S.A.

PRZEWODNICZĄCY – Andrzej Dreżewski

I KOMISJA – Hanna Tabatt
Marzena Matla
Renata Kotwica

II KOMISJA – Tomasz Siczka
Cezary Majcherski
Marta Półtorak

KOŁO ZKJ – Małgorzata Zawadzka

KOMISJA Z-1

PRZEWODNICZĄCY – Stanisław Mrozek

Członek komisji – Waldemar Grzywna
Członek komisji – Halina Chleboś
Członek komisji – Andrzej Głowacki
Członek komisji – Zbigniew Malik
Członek komisji – Małgorzata Mundzik
Członek komisji – Piotr Węglowski

Wydział 110

Przewodniczący – Zbigniew Malik
Członek komisji – Mirosław Kieloch
Członek komisji – Tadeusz Grzyb

Wydział 120

Przewodniczący – Waldemar Grzywna
Członek komisji – Agnieszka Korba
Członek komisji – Przemysław Bębenek
Członek komisji – Mirosław Buczek

Wydział 130

Przewodniczący – Andrzej Głowacki
Członek komisji – Mariusz Lubelski
Członek komisji – Sławomir Miśta

Wydział 140

Przewodnicząca – Halina Chleboś
Członek komisji – Małgorzata Kalwat
Członek komisji – Małgorzata Szymańska

BG-1

(TT-1, DM-1, PM-1, TP-1, Wydz. 150)
Przewodniczący – Stanisław Mrozek
Członek komisji – Małgorzata Mundzik
Członek komisji – Grzegorz Kosierkiewicz

KOMISJA Z-2

PRZEWODNICZĄCY – Waldemar Zbroja

Zastępca – Kazimierz Ozan
Członek komisji – Paweł Stanik
Członek komisji – Robert Nowak
Członek komisji – Jolanta Bilka
Członek komisji – Agnieszka Kępka

Koło Biura Głównego + TT2

Przewodnicząca – Agnieszka Kępka

Komisja Wydziału 210

Przewodnicząca – Jolanta Bilka
Członek komisji – Grażyna Karpińska
Członek komisji – Dariusz Ogonowski

Komisja Wydziału 230

Przewodniczący – Paweł Stanik
Członek komisji – Eligiusz Szlęzak
Członek komisji – Andrzej Dulęba

Komisja Wydziału 240 bud. 27C

Przewodniczący – Kazimierz Ozan
Członek komisji – Mariusz Buczek
Członek komisji – Janusz Piasta

Komisja Wydziału 240 bud. 27C1

Przewodniczący – Robert Nowak
Członek komisji – Andrzej Młynarczyk
Członek komisji – Urszula Żak

KOMISJA Z-4

PRZEWODNICZĄCY – Dariusz Kliszewski

Członek komisji – Sylwester Osobiński
Członek komisji – Piotr Stefański
Członek komisji – Roman Zdziech
Członek komisji – Piotr Wodziński
Członek komisji – Sylwester Borowiec

ZAKŁAD NARZĘDZIOWO-REMONTOWY

PRZEWODNICZĄCY – Wiesław Dąbrowa

Zastępca – Cezary Kołomański
Zastępca – Sławomir Gwarek
Zastępca – Alfred Bodo
Członek komisji – Jacek Krzowski

„S” MESKO S.A. WYBRANI ZOSTALI:

Członek komisji – Hubert Matyskiewicz
Członek komisji – Wiesław Dudek

Komisja Wydziału 510

Cezary Kolomański
Jacek Krzowski
Hubert Matyskiewicz
Stanisław Broda
Wiesław Dąbrowa

Komisja Wydziału 520

Sławomir Gwarek
Jerzy Leszczyński
Andrzej Derlatka

Biuro

Alfred Bodo
Alicja Franczyk
Jarosław Paleczny

Z-6 WSK PZL- WARSZAWA II

PRZEWODNICZĄCA – Elżbieta Morka
Członek komisji – Bożena Pyda
Członek komisji – Zbigniew Murawski

BOLECHOWO

Przewodniczący koła – Jacek Jóźwiak

Z-7 KRAŚNIK – BOLECHOWO

Przewodniczący komisji – Andrzej Widok
Członek komisji – Jarosław Samolej
Członek komisji – Dariusz Baran
Członek komisji – Marcin Mazur

Z-8 ZAKŁAD INFRASTRUKTURY (UTRZYMANIA RUCHU)

Przewodniczący komisji – Jan Dorosz
Członek komisji – Tadeusz Połec
Członek komisji – Krzysztof Defler
Członek komisji – Krzysztof Wdowik

Członek komisji – Ireneusz Jaromin
Członek komisji – Zbigniew Półtorak
Członek komisji – Paweł Drużdż

Z-9 ODDZIAŁ W PIONKACH

Przewodniczący komisji – Mariusz Trzmielewski
Członek komisji – Janusz Olszewski
Członek komisji – Elżbieta Podsiadła
Członek komisji – Dorota Grzyb
Członek komisji – Jadwiga Wierzbicka

MESKO – ROL

Przewodniczący komisji – Wojciech Goliński
Członek komisji – Robert Zaborowski
Członek komisji – Bożena Staszek

MESKO AGD

Przewodniczący komisji – Krzysztof Okrój
Członek komisji – Bogdan Szelest
Członek komisji – Piotr Buczek
Członek komisji – Jerzy Zdziech

ATOS

Przewodnicząca koła – Marzena Antosik

Z-3

Przewodniczący koła – Jacek Mandecki

KOMISJA EMERYTÓW I RENCISTÓW

Przewodniczący komisji – Marian Abramczyk
Członek komisji – Andrzej Półtorak
Członek komisji – Małgorzata Pogorzelska
Członek komisji – Alicja Wierzbowska
Członek komisji – Urszula Świtek

Stanowisko Krajowego Sekretariatu Metalowców NSZZ „Solidarność”

w sprawie: programu konsolidacji zakładów zbrojeniowych

Krajowy Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność” zrzeszający wszystkie branże przetwórstwa przemysłowego w Polsce, w tym między innymi przemysł zbrojeniowy, lotniczy i okrętowy, z rosnącym niepokojem obserwuje zawirowania związane z konsolidacją polskich zakładów zbrojeniowych.

Prace rządowe nad kontynuacją tego programu trwają już od półtora roku i ciągle zmieniające się koncepcje powodują zagrożenie upadłością całego sektora (nasuwa się analogia z przemysłem stoczniowym). Niestety, nie wystawia to polskiemu rządowi, zarówno ze strony pracowników tych przedsiębiorstw jak i ze strony polskiego

społeczeństwa pozytywnych ocen.

Uważamy, że rząd nie potrafi skutecznie przeciwstawić się różnego rodzaju grupom nacisku, zarówno z naszego kraju jak i z zagranicy, szkodzić tym samym interesom polskich zakładów zbrojeniowych.

Co chwilę z ust polskiego premiera słyszymy w różnych miastach Polski coraz to nowe wizje i pomysły, ale na deklaracjach się niestety kończy.

Odpowiedzialne za ten stan Ministerstwa Skarbu Państwa i Obrony Narodowej nie są w stanie wypracować spójnej koncepcji konsolidacji.

Obawiamy się, że środki przewidziane na modernizację techniczną sił zbrojnych nie trafią do polskich firm tego

sektora i wynika to z braku należytej ochrony tego sektora, sektora strategicznego dla polskiej gospodarki i naszej obronności, sektora, który powinien być kołem zamachowym przemysłu.

Krajowy Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność” nie będzie dłużej tolerował takiej bezradności rządu. Żadamy, aby pieniądze polskiego podatnika trafiały do przedsiębiorstw, które wykonują sprzęt najwyższej jakości, najbardziej spolonizowany i dający pracę polskim pracownikom. Oczekujemy przedstawienia konkretnego i chroniącego polski przemysł obronny programu konsolidacji i wspierania zakładów zbrojeniowych oraz spotkania z Ministrem Skarbu Państwa podczas którego, od strażnika polskiego majątku, otrzymamy konkretną, dotyczącą przedstawionych problemów, informację, bo w przeciwnym wypadku zmuszeni będziemy do podjęcia radykalnych działań statutowych.

Red.

Skarżysko-Kamienna, 7.02.2014

STANOWISKO NR 1/6/2014

Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” z dnia 7.02.2014 r.

w sprawie: konsolidacji zakładów zbrojeniowych

Po wielu miesiącach rozmów, pism i negocjacji, we wrześniu 2013 roku, podczas wizyty premiera w Siemianowicach Śląskich, została ogłoszona decyzja rządu o pełnej konsolidacji zakładów zbrojeniowych w Polsce.

Wydawało się, że teraz już skończą się wszelkie destrukcyjne działania.

Normalną rzeczą jest, że chcemy poznać plan i zasady przeprowadzenia procesu konsolidacji sektora.

Niestety, pomimo decyzji Rady Ministrów o włączeniu do Polskiej Grupy Zbrojeniowej HSW Stalowa Wola oraz Wojсковых Przedsiębiorств Remontowo-Produkcyjnych, nie więcej na temat zasad i celów działania nie wiadomo.

Zrozumieliśmy jest, że reprezentując znaczną część pracowników sektora chcemy poznać te plany, by je ocenić i przedstawić stanowisko. To jest w interesie pracowników i całego sektora.

Mamy jednak wrażenie, że nie ma żadnych planów i strategii działania, a decyzje, które zapadają w sprawie konsolidacji branży są incydentalne i przypadkowe.

Należy pamiętać, że proces konsolidacji prowadzony jest w zakładach – spółkach prawa handlowego, które mają swoje plany i zobowiązania.

W tych przedsiębiorstwach pracują ludzie.

Mówienie o tym, że „pracujemy dalej jakby się nic nie stało”, jest kompletnym absurdem.

Wszystkim nieudolnym działaniom przyglądają się ewentualni kontrahenci i banki.

Zastanawiamy się, czy właściciel czyli Skarb Państwa, w ogóle traktuje ten sektor z należytą powagą.

Pamiętać należy, że mamy do czynienia z przedsiębiorstwami o szczególnym znaczeniu dla gospodarki i bezpieczeństwa Państwa.

Rada Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” oczekuje od Rządu Rzeczypospolitej przedstawienia konkretnego Programu Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Zakładów Zbrojeniowych w Polsce.

Program ten winien zawierać:

1. Docelowy model Polskiej Grupy Zbrojeniowej wraz z jednoznacznym określeniem terminu pełnej konsolidacji.
2. Działania w obszarze przekształceń strukturalnych w WPRP, HSW, PHO.
3. Instrumenty wspierające rozwój polskiego przemysłu obronnego.
4. Decyzje w sprawie zagwarantowania systemowego funkcjonowania sfery „Bezpieczeństwa Państwa”, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej (B. PILNE).
5. Gwarancję systemowego udziału polskiego przemysłu i polskiej nauki w realizacji 14 programów operacyjnych Modernizacji Sił Zbrojnych przyjętych przez Radę Ministrów.
6. Harmonogram działań z określeniem terminów i odpowiedzialnych za ich realizację.

dokończenie na str. 7

Rada Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” oczekuje na przedstawienie dokumentów w wyżej wymienionej tematyce.

Chcemy współuczestniczyć w procesie transformacji sektora obronnego, ale na normalnych zasadach, gdzie jest widoczny cel i metody działania.

Reprezentujemy znaczną część pracowników branży o szczególnym znaczeniu dla gospodarki i bezpieczeństwa Państwa.

Niszczeniu branży zbrojeniowej nie będziemy się biernie przyglądać.

W wyniku przeprowadzonego Referendum około 90% pracowników upoważniło nas do podjęcia skutecznych działań w celu obrony przemysłu zbrojeniowego.

Rada Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego oczekuje na działania, które zapobiegą eskalacji niepokojów społecznych.

Stanisław Głowacki

Skarżysko-Kamienna, 18.02.2014

STANOWISKO NR 1/7/2014

**MKZ NSZZ „Solidarność”
BUMAR AMUNICJA S.A.**

z dnia 18.02.2014 r.

**w sprawie: alokacji produkcji Bumar Amunicja S.A.
Oddział Bolechowo**

Z ogromnym zdziwieniem przyjęliśmy informację zawartą w Zarządzeniu nr 3 Zarządu Bumar Amunicja SA z dn. 12 lutego 2014 i w Poleceniu Służbowym nr 2 z dn. 12 lutego 2014 r. w sprawie przenoszenia produkcji z Zakładu w Bolechowie.

Z informacji posiadanych przez nasz Związek wynika, że portfel zamówień na produkty wychodzące z fabryki w Bolechowie w latach 2014–2017 jest już dziś pełen.

Rozumiemy, że ze względu na kłopoty związane z dzierzawieniem majątku od syndyka przez Bolechowo podjęto by różne prace koncepcyjne na temat rozwiązania tego problemu, ale z chwilą rozpoczęcia realizacji tak dużego programu zamówień, podejmowanie decyzji o przeniesieniu produkcji jest naszym zdaniem kompletnie niezrozumiałe i nierozsądne.

Zrealizowanie „jakiegoś” projektu dla zasady bez dokładnej analizy, to brak odpowiedzialności za los firmy i ludzi w niej pracujących.

Po raz kolejny okazuje się, że o sprawach kluczowych dla funkcjonowania firmy nie są informowane Związki Zawodowe.

Zarządzenie i Polecenie otrzymują nawet 3 RPW, ale nie Związki. Pragnę poinformować, że stanowi to wyraźne naruszenie Ustawy o Związkach Zawodowych i o tzw. Radzie Pracowniczej.

MKZ NSZZ „Solidarność” Bumar Amunicja S.A. zwraca się do Zarządu o wyjaśnienie powodów podjętych działań

oraz przyczyn pominięcia NSZZ „Solidarność” w procesie konsultacji.

Wnosimy o przedstawienie kosztów proponowanego przedsięwzięcia i wskazania źródeł finansowania, a także ewentualnych efektów finansowych tej operacji.

Wnosimy również o przedstawienie projektu ewentualnych działań osłonowych dla pracowników Oddziału w Bolechowie i projektu Porozumienia w tej kwestii.

Ze względu na ważność przedstawionych spraw wnosimy o pilną odpowiedź.

Stanisław Głowacki

Skarżysko-Kamienna, 18.02.2014

STANOWISKO NR 2/7/2014

**MKZ NSZZ „Solidarność”
BUMAR AMUNICJA S.A.**

z dnia 18.02.2014 r.

Z ogromną nadzieją oczekiwaliśmy na decyzję Zarządu Bumar Amunicja S.A. w sprawie premii dla pracowników firmy za IV kwartał 2013 r.

Z ogromnym wysiłkiem, pomimo chaosu organizacyjnego, plan produkcji i sprzedaży został wykonany.

Wszyscy pracownicy po otrzymaniu informacji od swojej dyrekcji, mieli uzasadnione nadzieje na premię.

Niestety, bez słowa logicznego uzasadnienia, ukazuje się „Zawiadomienie” sygnowane przez Dyrektora Zarządu o „braku podstaw do wypłacenia premii”.

Mając na względzie fakt, że sumarycznie plan kosztów za rok 2013 nie został przekroczony, a plan sprzedaży został przekroczony o 2%, decyzja jest kompletnie niezrozumiała. Naszym zdaniem, świadczy to o kompletnej indolencji służb finansowych naszej firmy, a szczególnie jej kierownictwa.

Co takiego stało się, że realizując plany założone przez służby ekonomiczne, które miały przynieść określony w planie rzeczowo-ekonomicznym za 2013 rok wynik, okazuje się że teraz jest brak podstaw do wypłacenia premii.

Minister Finansów za błędne planowanie budżetu Państwa poniósł określone konsekwencje personalne, a u nas w Bumar Amunicja S.A., po raz kolejny, planowanie ma się nijak do rzeczywistości i nikt nie ponosi z tego tytułu żadnych konsekwencji.

Zwracamy się do Pana Prezesa o:

1. Merytoryczne wyjaśnienie powodów nie wypłacenia premii.
2. Wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do osób odpowiedzialnych za bałagan finansowy.
3. Uruchomienie i wypłacenie premii specjalnej, która zrekompensuje trud pracowników w wykonywaniu zadań 2013 roku.

Oczekujemy od Pana Prezesa pilnej odpowiedzi.

Stanisław Głowacki

STANOWISKO NR 3/7/2014

**MKZ NSZZ „Solidarność”
BUMAR AMUNICJA S.A.**

z dnia 24.02.2014 r.

**w sprawie: ogłoszenia dot. opracowania
Planu restrukturyzacji Spółki w latach 2014–2018**

ZM MESKO S.A., a następnie BUMAR AMUNICJA S.A. poddawane są od wielu lat różnym procesom naprawczym i restrukturyzacyjnym.

Naszym zdaniem, żaden z zakładów zbrojeniowych nie przeszedł tyłu różnych „terapii wstrząsowych” i zmian organizacyjnych. Zaskakujący jest fakt, że nikomu do dziś nie przyszło do głowy, by dokonać analizy i oceny ekonomicznej skutków tych reform.

Z całą pewnością najbardziej zadowolonymi są przedstawiciele różnych firm consultingowych i menadżerskich, którzy zainkasowali w sumie ogromne pieniądze za swoje usługi. Takim wyrazistym przykładem jest „Strategia...” opracowana dla Bumar przez firmę Roland Berger za 5 mln zł. Firma pieniądze wzięła, a strategii i Bumar nie ma.

Nie możemy zrozumieć jak można tak lekką ręką wydawać setki tysięcy złotych na nikomu niepotrzebne „gnioty”.

W Bumar Amunicja jest nawet powołany specjalny Dział Strategii i Rozwoju, na którego czele stoi dyrektor.

Nasze zaskoczenie i sprzeciw budzi Ogłoszenie nr 9/14 do składania pisemnych ofert dotyczących opracowania „Planu Restrukturyzacji Spółki na lata 2014–2018”.

Pamiętamy, że wcześniej była już opracowana Strategia, z której i tak nic nie wynika, gdyż cała firma i jej los zależą od MON.

Po co nam biuro Strategii, Prezesa, którzy i tak muszą zatrudnić firmę, aby im napisała co mają robić? W dodatku pracownikami tych firm doradczych są absolwenci wyższych uczelni, bez żadnego doświadczenia.

Myślimy, że to jest szukanie usprawiedliwienia do „rekomendacji decyzji w zakresie stanu zatrudnienia i metod jego optymalizacji”, czyli po prostu kolejnych zwolnień.

Przyzwolenia na dalsze bezmyślne wydawanie środków finansowych z takim trudem wypracowanych przez pracowników, nie ma i nie będzie.

Zwracamy się do Zarządu firmy o natychmiastowe przewrót procedury przetargowej w tym zakresie i zaprzestanie radykalnych zmian struktury organizacyjnej.

Chcemy chociaż chwilę pracować normalnie i w spokoju. Dostyc tych eksperymentów na ludziach i na firmie.

Stanisław Głowacki

Prace szczególnie niebezpieczne

W wielu zakładach pracy są rodzaje pracy szczególnie niebezpieczne, gdzie ryzyko wypadkowe jest większe. Prace takie najczęściej powiązane są z pracą poniżej poziomu gruntu i pod ziemią, pracą na wysokości, właściwościami pożarowymi i wybuchowymi, pracą wewnątrz zbiorników, studni itp., związane z urządzeniami ciśnieniowymi, transportem materiałów niebezpiecznych, preparatami i substancjami chemicznymi czy prowadzeniem prac budowlano-montażowych.

Czy kodeks pracy określa prace szczególnie niebezpieczne?

Nie. Ogólne informacje na ten temat znajdują się w rozporządzeniu z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U. z 2003 r., nr 169, poz. 1650). Kodeks pracy jedynie w art. 237(13) zobowiązuje właściwych ministrów do tworzenia tego typu przepisów dla odpowiednich gałęzi prawa. Dlatego

jest też wiele innych rozporządzeń wykonawczych dotyczących szczegółowo np. przetwórstwa tworzyw sztucznych, prac spawalniczych, pracy przy produkcji celulozy, malowaniu, czyszczeniu powierzchni itp.

Kto ustala wykaz prac szczególnie niebezpiecznych?

Pracodawca zobowiązany jest do ustalenia oraz aktualizacji takiego wykazu. Pracodawca zapewnia też bezpośredni nadzór nad tymi pracami wyznaczonych w tym celu osób, odpowiednie środki zabezpieczające oraz instruktaż pracowników obejmujący w szczególności.

Jak mają być oznaczone miejsca niebezpieczne w pracy?

Miejsca w zakładzie pracy, w których występują zagrożenia dla pracowników, powinny być oznakowane widocznymi

barwami lub znakami bezpieczeństwa zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia i w Polskich Normach. Jeżeli takie oznakowanie nie jest wystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracownika, miejsca niebezpieczne powinny być wyłączone z użytkowania poprzez ich odpowiednie wygrodzenie lub w inny sposób. Otwory i zagłębienia powinny być zamknięte odpowiednimi pokrywami, a jeżeli jest to niemożliwe – właściwie ogrodzone i oznakowane. Ponadto, miejsca niebezpieczne na przejściach zagrażające potknięciem się, upadkiem lub uderzeniem (np. stopnie) powinny być pomalowane barwami bezpieczeństwa również zgodnie z Polskimi Normami.

Kiedy stosowane są środki ochrony indywidualnej?

Takie środki powinny być stosowane w sytuacjach, kiedy nie można uniknąć zagrożenia lub nie można ich wystarczająco ograniczyć za pomocą środków ochrony zbiorowej lub odpowiedniej organizacji pracy. Dostarczane pracownikom do stosowania środki ochrony indywidualnej powinny być odpowiednie do istniejącego zagrożenia.

opr. W. Ożóg

**BIULETYN
ZWIĄZKOWY**

**SKARŻYSKO
KAMIENNA**

kolportowany w MESKO

Redakcja:

Prezydium MKZ NSZZ „S” MESKO S.A.
26-111 Skarżysko-Kamienna, ul. Legionów 122
tel. 41 253 60 50

Wydawca: Międzyzakładowa Komisja
Związkowa NSZZ „Solidarność” MESKO S.A.